

- d) chorym, którzy po przebytych leczeniu lub obserwacji w szpitalu klinicznym bądź dziale leczniczym instytutu naukowo-badawczego kwalifikują się do wypisania, jednak ze względu na potrzeby badań naukowych lub dydaktyki zostali zakwalifikowani przez rektora akademii medycznej bądź dyrektora instytutu naukowo-badawczego do dalszego przebywania w tym zakładzie,
 - e) przez zakłady rehabilitacyjne dla osób po przebytej chorobie Heinego-Medina,
 - f) przez zakłady dla dzieci i młodocianych dotkniętych kalectwem narządu ruchu,
- 4) stacji pogotowia ratunkowego w zakresie pomocy różnej i przewozu chorych udzielane:

- a) w razie nieszczęśliwego wypadku,
- b) chorym podlegającym przymusowemu leczeniu,
- c) niemowlętom do 1 roku życia.

§ 3. Osoby zwolnione od opłat w myśl § 2 ponoszą opłatę określoną w obowiązującym cenniku w razie spowodowania czynności zakładu społecznego służby zdrowia poza jego lokalem przez podanie fałszywych informacji co do okoliczności uzasadniających potrzebę udzielania świadczenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

278

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 października 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 64 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), art. 23 ust. 4 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98), art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 6) oraz art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1959 r. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 20, poz. 103) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 1 dodaje się lit. d) i e) w brzmieniu:
 - „d) o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych

spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników,

- e) o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin;”;

2) w § 1 ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) dzieci, wnuki i rodzeństwo, na które wypłacane są dodatki do rent, a jeżeli chodzi o dzieci, wnuki i rodzeństwo rencistów określonych w ust. 1 pkt 1 lit. d) i e), jeśli spełniają warunki wymagane do przyznania renty rodzinnej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

279

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 31 sierpnia 1962 r.

w sprawie trybu ustalania właściciela mienia wydobytego z morza.

Na podstawie art. 252 § 2 i 254 § 3 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje tryb ustalania nie znanego właściciela mienia wydobytego z morza, uratowanego z powierzchni morza oraz wyrzuconego na brzeg morza, zwanego w dalszym ciągu „mieniem”.

§ 2. 1. Urząd morski, w którego posiadaniu znajduje się mienie, zasięga informacji co do osoby właściciela w sposób umożliwiający ustalenie go w najkrótszym czasie.

2. Jeżeli osoba właściciela nie została ustalona w trybie określonym w ust. 1, urząd morski zarządzi nie później niż przed upływem trzech miesięcy od objęcia mienia w posiadanie poszukiwanie właściciela przy pomocy ogłoszeń w czasopiśmie morskim lub rybackim, w zależności od rodzaju mienia. Ogłoszenie powinno być ponadto podane do wiadomości publicznej przez wywieszenie w budynku urzędu morskiego, w pomieszczeniach wchodzących w skład tego urzędu kapitanatów portów oraz w pomieszczeniu prezydium rady narodowej miasta, osiedla lub gromady, na której terenie mienie się znajduje. Poza tym urząd morski